

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

96 Simoniacorum poenæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

hanc sententiam Carolus Molineus in eandem Regulam de infirmis resignantibus mox in princ. & Couarruias d. nu. 6. Et merito fanè; quoniam iuris est euidentis, neminem beneficio suo semet auctoritate propria posse abdicare; quandoquidem vt Alexander III. Pontifex Episcopo Tornacensi rescriptit, Episcopo inconsulto sua beneficia vel suas ecclesias dimittere clerici prohibentur c. admonet. s. de renunciat. quod & aliis locis confirmatur, vt c. quod in dubiis. & cap. nisi cum pridem. eod. tit. de renunciat. Ratio quoque luculenta non deest, nimirum quod nemo stationem suam deserere debeat miles, vt in huius commentarij proœmio satis copiosè demonstrauius. quod ad eò verum est vt ne renunciatio quidem apertè simoniaca faciat vt beneficium vacet vel in ipsiusmet renunciatis præiudicium, iuxta Glossographum ab omnibus plerisque receptum in cap. super hoc. ad verb. pecuniæ. s. de renunciat. quod singulariter est notandum. licèt enim detestabile sit simoniæ scelus, ad eò vt omnes omninò simoniaci tam occulti quàm manifesti ipso iure sint excommunicati nec ab alio quàm ab ipso Summo Pontifice possint absolui præterquam in mortis articulo, siue in ordinibus ecclesiasticis commiserint simoniam siue in beneficiis, nec vllum quærat in huiusmodi beneficiis ius, ita vt fructus inde perceptos non faciant suos, immò ad illorum omnium quæ perceperunt restitutionem sub animæ suæ periculo

95

Ne Simoniaca quidè resignatio priuat resignantem ipso iure sed per iudicem erit privatus.

96

Simonicorum pena.

riculo sint adstricti, nec ordinum sic suscepto-
rum permittatur executio sed ab iis omnino
suspensi sint, iuxta constitutionem Pauli ve-
neti Papæ secundi quæ incipit *cum de restabile*
de simonia in Extrauag. commun. (quod po-
stremum de simonia ius est in hæc iuris Ponti-
ficij volumina relatum) tamen suis beneficiis
absque simonia quæsitis non excidunt simo-
niaci ipso quidem iure, sed propter simoniam
postea commissam iis meritò priuandi sunt.
quod quidem simoniæ castigandæ ius vniuer-
sum nouissimo simul Concilij Tridentini iu-
re sess. 21. c. Reformat. 1. & sess. 24. capp. Re-
format. 14. & 18. cum cæteris omnibus hu-
iusce vitij pœnis confirmatum fuit.

Illud fortasse quis ad extremum non imme-
ritò miretur, cur, si Episcopus, resignationi-
bus in fauorem factis non obstantibus, bene-
ficium sic resignatum nihilominus alteri cui-
libet liberè conferre possit postquam resigna-
tionem simpliciter acceptauit (nec enim ali-
ter acceptare potest vti dictum fuit) ipse ta-
men Summus Pontifex beneficium sic apud
se resignatum, cum clausula scilicet *nec ali-*
ter nec aliàs nec alio modo, non possit alte-
ri conferre, nec etiam purè vel simpliciter
acceptare talem resignationem: quid enim
prima facie vel absurdius vel incredibilius,
quàm Episcopo licere quod Summo Ponti-
fici non liceat? quem scrupulum non occur-
rille nostris interpretibus equidem submi-
ror. Discriminis autem ratio satis est euidentis

d. v & ro.

97
Cur Pōtifex
beneficia in
fauorem resi-
gnata non
possit simpli-
citer accepta-
re & alteri
cui libet con-
ferre, Epis-
copus autem
possit.